

Arrest

nr. 299 353 van 22 december 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Avenue Adolphe Lacomblé 59-61/5
1030 SCHAERBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 5 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Yonis Muse clan. U bent geboren op [...] oktober 1963 in Djibouti Stad, waar u uw hele leven woonde. U huwt in mei 1999 en heeft 4 kinderen. U runt uw eigen bouwbedrijf en bent vice-voorzitter van de Djiboutiaanse Schaakfederatie. U reist regelmatig naar het buitenland in het kader van uw activiteiten voor de schaakfederatie.

In 2013 wordt u lid van de oppositiepartij "Rassemblement pour l'action, le développement, la démocratie et l'écologie" (verder RADDE).

Op 21 december 2015 neemt u deel aan een herdenking die door uw clan georganiseerd wordt in Bulduqho. Uw clan krijgt geen toelating om de herdenking te vieren en wordt door de autoriteiten aangevallen. Meer dan 90 personen verliezen het leven en zo'n 150 personen raken gewond. U brengt uw neef naar het ziekenhuis, waar uw naam genoteerd wordt. Twee dagen later wordt u zelf opgepakt. U wordt vastgehouden in de gevangenis te Nagar en wordt er gefolterd. Na 11 dagen wordt u vrijgelaten.

Op 12 december 2018 wordt u opgeroepen te verschijnen voor de rechtbank. U wordt veroordeeld tot 17 dagen gevangenisstraf omwille van uw banden met RADDE. U wordt vastgehouden in de gevangenis te Gobod.

Na uw vrijlating reist u naar Ethiopië. U blijft zo'n drie maanden in Ethiopië, waarna u terugkeert naar Djibouti omdat u een visum voor Saoedi-Arabië wilt bekomen bij de ambassade te Djibouti.

De Djiboutiaanse Schaakfederatie wordt door de Internationale Schaakfederatie uitgenodigd om in augustus 2019 deel te nemen aan een internationaal schaaktornooi in Parijs. Met behulp van het Ministerie voor Jeugd en Sport wordt er een visum geregeld voor u en uw dochter R., die op dat moment nog minderjarig is. U verlaat Djibouti via de luchthaven en reist op 4 augustus 2019 naar Frankrijk. De volgende dag komt u aan in België. Op 9 september 2019 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In België neemt u deel aan diverse manifestaties die door de Djiboutiaanse oppositie georganiseerd worden.

Een maand na uw vertrek uit Djibouti vluchten uw vrouw en uw achtergebleven kinderen naar Ethiopië omwille van de bedreigingen. Eind 2021 keert uw gezin terug naar Djibouti, waar zij terug in uw voormalige gezinswoning gaan wonen. Uw gezin wordt thuis lastiggevallen door politie.

U haalt eveneens een vrees voor besnijdenis van uw dochter door uw moeder aan. U verklaart ook niet te kunnen terugkeren naar Djibouti omdat uw visum reeds lang vervallen is.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, een uittreksel uit uw geboorteakte, diverse documenten m.b.t. uw bouwbedrijf (registratiebewijs, attesten van klant Franse Republiek), attesten Staatssecretaris voor Jeugd en Sport, diverse attesten van opposanten en politieke partijen uit Djibouti, diverse foto's omtrent politieke activiteiten en het uittreksel uit het register van overlijdensaktes m.b.t. uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart niet naar Djibouti te kunnen terugkeren omdat u meerdere malen werd vastgehouden (notities CGVS, p. 19-20) en door een rechtbank veroordeeld werd tot 17 dagen detentie.

Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u uw detenties duidelijk linkt aan uw lidmaatschap van de oppositiepartij RADDE (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). U verklaart immers dat de overheid op 21 december 2015 een grote aanslag pleegde tijdens een bijeenkomst van uw "partij." U verklaart er tevens dat u zowel in december 2015 gearresteerd en vastgehouden werd en dat u op 12 december 2018 gearresteerd werd omdat u lid was van de partij RADDE. U verklaart voor de DVZ ook dat u veroordeeld werd omdat u lid was van een "verboden partij" (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2), nl. RADDE.

Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt echter **niet dat de autoriteiten op 21 december 2015 een aanval hebben uitgevoerd tijdens een bijeenkomst van RADDE, maar wel op een bijeenkomst die door uw clan Yonis Musse georganiseerd werd** (notities CGVS, p. 10-11 + p. 20 + p. 34-35). Tijdens uw gehele detentie werd u niets gezegd of gevraagd aangaande uw betrokkenheid bij een politieke partij. Ook bij uw daaropvolgende vrijlating werd er **niet gesproken over uw betrokkenheid bij RADDE**, maar werd u enkel meegedeeld dat u niet meer mocht deelnemen aan bijeenkomsten die door uw clan georganiseerd werden (notities CGVS, p. 36). Aangaande uw veroordeling door een Djiboutiaanse rechtbank, verklaart u voor het CGVS dat u **niet weet om welke reden u veroordeeld werd, maar “denkt” u dat het met RADDE te maken heeft** (notities CGVS, p. 38). U kreeg noch tijdens de rechtszitting te horen om welke redenen u veroordeeld werd, noch in de gevangenis. Het is echter niet aannemelijk dat u niet weet om welke reden u veroordeeld werd, bovendien wist u voor de DVZ uitdrukkelijk te vertellen dat u veroordeeld werd omwille van uw lidmaatschap bij een verboden partij die tegen de dictatuur was (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2). Uw verklaringen omtrent de redenen van uw detenties stroken niet met elkaar. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan.

Aangaande uw veroordeling en **detentie in december 2018 verklaart u dat dit de laatste keer was dat u gearresteerd werd** (notities CGVS, p. 40-41), en dat u sindsdien altijd voorzichtig geweest bent. Gevraagd naar gebeurtenissen na uw laatste detentie, verklaart u dat u minder buiten kwam en dat **er verder niets gebeurd is. Gevraagd of er na die 17 dagen detentie niets meer gebeurde, legt u enkel verklaringen af over andere buurtbewoners die bedreigd of meegenomen werden. Voor de DVZ verklaarde u echter dat u na uw gevangenschap van 17 dagen constant werd lastiggevallen door burgers en dat ze u thuis kwamen slaan en bedreigen** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen na uw laatste detentie komen niet overeen. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder grondig aan.

Hoewel u verklaart **op 12 december 2018 veroordeeld te zijn tot 17 dagen gevangenschap** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), blijkt uit beschikbare informatie dat u **op 18 december 2018 in het kader van uw bezigheden voor de Djiboutiaanse schaakfederatie aanwezig was in de International School of Africa** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien blijkt uit nazicht van de facebookpagina van de Djiboutiaanse schaakfederatie dat op 28 juli 2019 enkele foto's gepost werden waaruit blijkt dat u in het kader van het project “Chess in Prison” naar een penitentiaire afdeling geweest bent. Dit strookt niet met uw verklaring dat u na uw detentie steeds voorzichtig geweest bent (zie supra), te meer daar u verklaart dat u door diverse overheidsdiensten niet goed gezien was (notities CGVS, p. 7 + p. 9-10 + p. 19). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw veroordeling omwille van uw betrokkenheid bij RADDE nog verder aan.

Gevraagd wat het laatste is wat u voor RADDE gedaan heeft - buiten het betalen van lidgelden - verklaart u dat u in december 2015, kort na het incident te Buldhuqo (waarna u gearresteerd en vastgehouden werd), stoelen en tenten voorzien heeft voor een bijeenkomst. **Het verwondert dan ook dat u drie jaar later, in december 2018, nog veroordeeld zou worden omwille van uw betrokkenheid bij RADDE** (notities CGVS, p. 20).

Aangaande uw detentie in december 2015 kan nog worden opgemerkt dat u hier niets meer over vernomen heeft na uw vrijlating (notities CGVS, p. 37). Het is echter **niet aannemelijk dat de rechter hier niets over gezegd zou hebben bij uw veroordeling indien beiden werkelijk gelinkt zijn aan uw politieke betrokkenheid**.

U verklaart voor het CGVS dat de **president van RADDE op de hoogte is van uw detenties en dat u ook na uw vertrek uit Djibouti met hem hierover gesproken heeft** (notities CGVS, p. 41). Het is dan ook uitermate verwonderlijk dat uw **veroordeling en detentie in december 2018 niet vermeld worden in het door u neergelegde attest dat door de president van RADDE opgesteld werd**.

Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk veroordeeld en vastgehouden te zijn geweest in de omstandigheden zoals u deze schetst.

Bovendien had u na uw eerste (beweerde) detentie in december 2015 meermaals contact met diverse overheidsdiensten. U verkreeg in juli 2017 een **paspoort** (toegevoegd in de groene map in uw administratief dossier), zonder dat u problemen ondervonden heeft om dat te bekomen (notities CGVS, p. 8-9). In het kader van uw bezigheden voor de Djiboutiaanse schaakfederatie verkreeg u daarenboven meermaals de **toelating van het ministerie van jeugd en sport om het land te verlaten**. U toont in dit kader de toelating om naar een schaaktornooi in Frankrijk te gaan, in augustus 2019 (toegevoegd in de

groene map in uw administratief dossier). Uit de stempels in uw paspoort blijkt ook dat u **Djibouti sinds 2017 meermaals verlaten** heeft, ook om redenen die buiten uw functie binnen de schaakfederatie vallen, zoals reizen naar Saoedi-Arabië met uw grootvader (notities CGVS, p. 6 + p. 41) en uw reis naar Ethiopië gedurende 3 maanden in 2019 (notities CGVS, p. 41). Gevraagd naar de procedures op de luchthaven bij uw vertrek uit Djibouti, haalt u zelf nergens enige moeilijkheden om het land te verlaten aan. **Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige problemen ondervonden heeft in het bekomen van deze documenten, dan wel om Djibouti te verlaten via de luchthaven tijdens uw diverse reizen naar het buitenland.** Er wordt ook opgemerkt dat uit de stempels in uw paspoort blijkt dat u Djibouti verlaten heeft op 15 juni 2019 en terugkeerde naar Djibouti op 24 juni 2019, wat niet strookt met uw verklaring dat u in 2019 3 maanden in Ethiopië was (zie supra). De ene keer verklaart u dat de licentie voor uw bouwbedrijf vanaf december 2017 niet meer verlengd werd (notities CGVS, p. 3-4 + opmerkingen n.a.v. de notities van het persoonlijk onderhoud), terwijl u later verklaart dat u geweigerd werd dit te verlengen in januari 2016 (notities CGVS, p. 9). **Uw verklaringen aangaande uw contacten met de Djiboutiaanse autoriteiten stroken niet met elkaar. Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande een vrees voor de autoriteiten van uw eigen land verder grondig aan.**

Aangaande uw familie, verklaart u voor het CGVS dat zij **een maand na uw vertrek omwille van bedreigingen naar Ethiopië** gegaan zijn (notities CGVS, p. 5). Later verklaart u echter dat zij **3 maanden na uw vertrek naar Ethiopië** gegaan zijn (notities CGVS, p. 14). U verklaart eveneens dat uw vrouw u kort voor het onderhoud nog vertelde dat de woning onderzocht werd (notities CGVS, p. 15), en dat ze **(de autoriteiten) vaak naar het huis komen**. Het verwondert dan ook dat **uw eigen moeder niets zegt over huiszoekingen** (notities CGVS, p. 13), hoewel zij inwoont bij uw vrouw en kinderen. Verder blijkt eveneens uit uw verklaringen dat **uw dochter R. in 2022 naar India reisde** (notities CGVS, p. 17) en terugkeerde naar Djibouti. Nergens uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw dochter bij haar vertrek uit Djibouti of terugkeer naar Djibouti enige problemen ondervonden heeft omwille van uw persoon. Gevraagd naar de redenen dat u niet kan terugkeren naar Djibouti, **legt u evenmin enige verklaringen af waaruit blijkt dat uw familie in Djibouti omwille van uw persoon enige problemen ondervonden heeft na uw vertrek uit Djibouti** (notities CGVS, p. 19-20). Verder heeft u **voor de DVZ geen verklaringen afgelegd omtrent de gevolgen van uw problemen met de Djiboutiaanse autoriteiten voor uw familie** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), hoewel u bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS aangeeft dat u alle elementen wel kort kon aanhalen. Het is echter geen detail in uw asielrelaas dat uw vrouw en kinderen uw land van herkomst dienden te verlaten omwille van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die uzelf ertoe noopten het land te verlaten. **Gelet op het geheel aan uw verklaringen aangaande uw gezinsleden, blijkt niet dat zij sinds u vertrokken bent uit Djibouti enige problemen ondervinden omwille van uw persoon of zelfs maar ondervraagd worden omtrent uw persoon.**

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u door de Djiboutiaanse autoriteiten geïdendeerd wordt.

Aangaande uw betrokkenheid en lidmaatschap bij RADDE kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

U legt reeds tegenstrijdige verklaringen af over het moment dat u lid werd van RADDE. Voor het CGVS verklaart u in **2013** lid te zijn geworden van RADDE (notities CGVS, p. 23), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat u sinds **2015** lid bent van RADDE (Vragenlijst CGVS, vraag 3.3).

Er kunnen verder vragen gesteld worden bij uw oprecht politiek engagement.

U verklaart dat u in 2013, dan wel in 2015, lid werd van RADDE (zie supra), maar u nam **geen rol** op (notities CGVS, p. 24). U verklaart uitdrukkelijk dat u nadat u uw lidkaart kreeg, **niet meer naar vergaderingen of de zetel van RADDE gegaan bent** (notities CGVS, p. 25), maar u hielp wel met het vervoer van materiaal indien u daarvoor opgeroepen werd. Gevraagd of u in Djibouti ooit heeft deelgenomen aan een manifestatie of een demonstratie, verklaart u dat het moeilijk was om deel te nemen omdat u met de vinger gewezen werd (notities CGVS, p. 26), waardoor u dan ook **niet deelnam aan enige activiteiten**. Gevraagd naar het laatste wat u voor RADDE gedaan heeft, verklaart u dat u in **december 2015 nog geholpen heeft met het dragen van stoelen** (notities CGVS, p. 29). Ook uit uw verklaringen aangaande uw leven in Djibouti blijkt niet dat u deelnam aan politieke activiteiten (notities CGVS, p. 5-6). Verder verklaart u uitdrukkelijk in België niets gedaan te hebben dat met RADDE te maken heeft (notities CGVS, p. 28). **U toont dan ook een uitermate beperkt engagement voor de partij waarvan u beweert lid te zijn.**

Verder blijkt ook uw kennis over RADDE eerder beperkt.

Gevraagd naar de volledige naam van RADDE, verklaart u tijdens het onderhoud voor het CGVS dat de partij voluit **“Rassemblement démocrate de Djibouti”** heet (notities CGVS, p. 23). Gevraagd of dat de volledige naam is, komt u niet verder dan het eerste woord, nl. **“Rassemblement.”** In het kader van de door uw advocaat bezorgde opmerkingen op de notities van het onderhoud laat uw advocaat weten dat de volledige naam **“Rassemblement pour l'action, le développement, la démocratie et l'écologie”** is. Deze aanpassing gebeurde echter ruim na afloop van het onderhoud, waardoor u voldoende tijd had om de volledige naam van RADDE op te zoeken.

Gevraagd naar andere oppositiepartijen in Djibouti, noemt u onder meer USN (Union pour le salut national) (notities CGVS, p. 26-27). Uit uw verklaringen blijkt verder dat USN een coalitie is van diverse oppositiepartijen; dat USN in twee kampen opgesplitst werd omdat enkele leden van USN in de regering werden opgenomen, maar dat **RADDE op het moment van het onderhoud voor het CGVS nog steeds deel uitmaakt van USN. Later tijdens het onderhoud gevraagd of de naam AMAN u iets zegt, verklaart u te denken dat het een oppositiepartij is (notities CGVS, p. 33-34), maar kan u er niet meer over zeggen. Gevraagd of u daar met de president van RADDE nooit over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend, want “jullie praten enkel over zijn partij.”** Uit beschikbare informatie blijkt echter dat **Abdourahman Mohamed Guelleh, de voorzitter van RADDE, samen met twee andere opposanten AMAN (Alliance des mouvement pour l'alternance et la nation) heeft opgericht** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dat u niet weet dat RADDE niet langer lid is van USN of dat de president van RADDE betrokken was bij de oprichting van AMAN, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aan.

Aangaande de twee kampen binnen USN, verklaart u dat twee leden van RADDE in de regering werden opgenomen, waardoor er een conflict ontstond (notities CGVS, p. 27). U verklaart dat deze twee personen in **2013 à 2014** in de regering werden opgenomen. Gevraagd of dat gebeurde **voor u lid was van RADDE**, antwoordt u bevestigend. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat de door u genoemde personen, nl. Mohamed Ali Dato en Adan Daliye (Dalieh) in de loop van **mei 2015** een functie binnen de Djiboutiaanse regering opnamen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u voor het CGVS verklaart in **2013 lid** te zijn geworden van RADDE (notities CGVS, p. 23), gebeurde dit nadat u lid werd van RADDE. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw betrokkenheid bij RADDE nog verder aan.

Uw gebrekkige kennis over RADDE ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw verklaringen m.b.t. de vervolging die u omwille van politieke redenen zou gekend hebben.

De door u neergelegde attesten stellen dat u betrokken was bij de oppositie en dat u omwille daarvan problemen heeft gehad in uw thuisland. Deze documenten hebben echter niet meer dan een ondersteunende bewijswaarde, nl. in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. U slaagt er niet in het CGVS te overtuigen van uw politieke engagement. Deze attesten hebben bovendien een duidelijk gesolliciteerd karakter, aangezien zij spreken over vervolging door de overheid. Deze attesten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Djibouti in augustus 2019 geïdendeerd werd door de autoriteiten omwille van uw engagement voor de oppositie.

U verklaart eveneens dat u in België deelgenomen heeft aan meerdere manifestaties (notities CGVS, p. 18 + p. 30-33).

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u reeds voor uw aankomst in België door het Djiboutiaanse regime geïdendeerd werd. Wat betreft uw activiteiten in België geldt er een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en de verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, o.m. met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene die door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er

aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. **Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Djibouti problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België deelgenomen heeft aan manifestaties, noch dat de Djiboutiaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.** U maakt het immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Djiboutiaanse autoriteiten uw handelingen niet op voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. **Het valt bovendien op dat u, wanneer het CGVS vraagt naar de redenen dat u niet naar Djibouti kan terugkeren, geen verklaringen aflegt waaruit blijkt dat u een vrees voor vervolging vanwege de Djiboutiaanse autoriteiten heeft omwille van uw deelname aan manifestaties of andere activiteiten in België** (notities CGVS, p. 19-20).

Verder dient opgemerkt dat ook uw familie die achterbleef in Djibouti u niets vertelt over uw activiteiten in België (notities CGVS, p. 32-33).

Bovendien blijkt uit een zoekopdracht via de zoekmachine google.be dat uw naam niet in verband gebracht wordt met RADDE, dan wel met andere politieke activiteiten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Het is verder niet ernstig de Djiboutiaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talkrijke Djiboutiaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen deelnemen aan manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Djiboutiaanse staat.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geïmagineerd te worden door de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van uw politieke engagementen.

U verklaart eveneens dat u niet naar Djibouti kan terugkeren omdat uw visum reeds vervallen is en u niet teruggekeerd bent voor het vervallen van dit visum (notities CGVS, p. 21). U verwijst hierbij naar twee personen die in 2012 gearresteerd werden. Uit beschikbare informatie blijkt echter niet dat elke persoon die na een langdurig verblijf in het buitenland bij terugkeer in Djibouti problemen ondervindt (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen voor het CGVS dat u hier iets over vernomen heeft. **U maakt het aldus niet aannemelijk dat u enkel omwille van een langdurig verblijf in het buitenland geïmagineerd zou worden.**

Aangaande uw dochter R. uit u een vrees voor genitale verminking (verder FGM) vanwege uw moeder (notities CGVS, p. 11-13). U gaat niet akkoord met FGM aangezien het niet volgens de religie is. Uw dochter R. is geboren op 12 september 2001 en is op het moment van het onderhoud 21 jaar oud. Uw twee dochters die in Djibouti achtergebleven zijn, zijn geboren in respectievelijk het jaar 2004 en het jaar 2010 (Verklaring DVZ, vraag 16). U verklaart voor het CGVS dat deze **dochters evenmin besneden werden en dat zowel u als uw echtgenote uw moeder steeds konden tegenhouden.** Het CGVS is dan ook van mening dat u in staat bent om u te verzetten tegen uw moeder en haar wens om uw dochters te verminken. Men dient in ieder geval vast te stellen dat er al meerdere jaren verschillende belangrijke inspanningen worden geleverd in Djibouti in de strijd tegen FGM (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit diverse studies blijkt de graad van besnijdenis van 93% in 2006 naar 71,05% in 2015 teruggevallen te zijn. Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat zowel de Djiboutiaanse overheid als diverse, zowel internationale als nationale, organisaties sensibiliseringscampagnes op te zetten. De Djiboutiaanse Staat heeft eveneens diverse internationale verdragen m.b.t. de bescherming van de rechten van individuen geratificeerd. Op wetgevend vlak werd FGM verboden sinds 1995, door artikel 333 van het Wetboek van Strafrecht dat bepaald dat er "op geweld opgelegd door de genitale verminkingen een gevangenisstraf staat van 5 jaar en een boete van een miljoen Djiboutiaanse franken." In 2021 vervolgden de autoriteiten een moeder en een besnijdstster en werden beiden tot een preventieve gevangenisstraf veroordeeld. De religieuze leiders in Djibouti namen eveneens een positie tegen FGM in. De omvang van FGM neemt af, zodanig dat het mogelijk is om zich hieraan te onttrekken, hoewel FGM nog steeds bestaat.

Het door u neergelegde medisch attest waaruit blijkt dat uw dochter nog geen FGM ondergaan heeft, kan dit niet wijzigen. Dit attest versterkt daarentegen de mening van het CGVS dat u en uw echtgenote in staat zijn uw dochter te beschermen tegen genitale verminking.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat uw dochter een genitale verminking dient te ondergaan bij een terugkeer naar jullie land van herkomst, noch dat u geen hulp kan inroepen vanwege de Djiboutiaanse autoriteiten.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten m.b.t. uw bouwbedrijf, nl. de licenties en attesten van de Franse Republiek, kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het door u neergelegde uittreksel uit uw geboorteakte en het uittreksel uit het register van overlijdensaktes kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's van posts op uw facebook kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het door u neergelegde medisch attest m.b.t. uw dochter, de attesten van diverse opposanten, uw paspoort, de toelatingen van het Ministerie van Jeugd en Sport om te reizen in het kader van uw activiteiten voor de Djiboutiaanse schaakfederatie, werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 13/02/2023. Een deel van de opmerkingen werd hierboven reeds besproken. Aangaande de resterende opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van "het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, artikel 34 van de EU Verordening nr. 604/2013 van 26 juni 2013; de artikelen 48/3, 48/4, 48 /5, 48 /6, 48 /7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten; het artikel 3 EVRM".

Verzoeker ontwikkelt dit middel als volgt:

"Het CGVS is van mening dat het relaas van verzoeker niet als geloofwaardig kan worden beschouwd omdat:

- Verzoeker het niet aannemelijk maakt veroordeeld en vastgehouden te zijn geweest in de omstandigheden zoals hij schetst;
- Verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij door de Djiboutiaanse autoriteiten gevisieerd wordt;
- Verzoeker een gebrekkige kennis over RADDE heeft waardoor hij het niet aannemelijk maakt dat hij voor zijn vertrek uit Djibouti gevisieerd werd door de autoriteiten omwille van zijn engagement voor de oppositie.

Verzoeker wenst te antwoorden op de elementen van de motivering van de bestreden beslissing en bijgevolg te bewijzen dat hij een gegronde vrees van vervolging door de Djiboutiaanse overheden in de zin van het Verdrag van Genève heeft omdat hij lid is van het clan Yonis Musse en van RADDE.

1. Reden van zijn detenties

Het CGVS is van mening dat de verklaringen van verzoeker omtrent zijn detentie tegenstrijdig zijn. Bij DVZ zou hij immers uitdrukkelijk hebben verklaard dat hij veroordeeld werd omwille van zijn lidmaatschap bij de RADDE partij terwijl hij op het CGVS verklaarde dat het eerst arrestatie in verband is met een bijeenkomst van zijn clan, het clan Yonis Musse, en dat er nooit werd gesproken over zijn betrokkenheid bij RADDE tijdens het gehele van zijn detentie.

Verzoeker bevestigt dat zijn eerst detentie het gevolg is van het bijeenkomst van het clan Yonis Musse, zoals verklaard op het CGVS.

Echter houdt het CGVS onvoldoende rekening met het context van het aanval tegen het clan Yonis Musse in december 2015 die immers politieke redenen had:

[...]

De beschikbaar informatie bevestigt dat na het aanval verschillende mensen, en niet alleen leden van het clan, werden gearresteerd, waaronder leden van de oppositie en mensenrechtenactivisten:

[...]

Dat het aanval tegen het clan alsook de arrestaties dus politieke motieven hadden.

Dat die context ook belangrijk is om te begrijpen waarom verzoeker geen uitleg van de rechter kreeg.

Dat de veroordelingen immers volledig arbitraire waren. Dat het dus aannemelijk is dat “de rechter hier niets over gezegd zou hebben bij uw veroordeling indien beiden werkelijk gelinkt zijn aan uw politieke betrokkenheid”.

Waar verzoeker uitdrukkelijk vermeldde voor DVZ dat hij veroordeeld werd omwille van zijn lidmaatschap, betreurt verzoeker een gebrek aan nauwkeurigheid van zijn kant in één context waar hij zich moest haasten om zijn verklaringen af te leggen.

Dat verzoeker onvoldoende tijd en moeilijkheden had om zijn relaas in zijn gehele en met voldoende nauwkeurigheid te vertellen blijkt duidelijk uit het feit dat hij enkel één deel van zijn relaas heeft verteld bij DVZ.

Dit werd expliciet vermeldt door zijn advocaat aan het begin van zijn persoonlijke onderhoud:

[...]

Verzoeker bevestigt dus zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, namelijk dat de detentie van 2015 het gevolg is van een bijeenkomst van zijn clan Yonis Musse. Hij wenst echter te benadrukken dat er een politieke motief was achter het aanval tegen het clan, waardoor hij bij DVZ verklaarde dat zijn arrestatie hield verband met zijn politieke betrokkenheid.

Ook uit het feit dat hij nog pas in 2018 werd gearresteerd blijkt dat zijn arrestatie in 2015 niet alleen gelinkt is aan de bijeenkomst van zijn clan.

Waar het CGVS meent dat het verwonderd dan ook dat hij drie jaar later, in december 2018, nog veroordeeld zou worden omwille van zijn betrokkenheid bij de RADDE, heeft verzoeker moeite om het argument van het CGVS te begrijpen aangezien hij in 2018 nog lid was van RADDE en dat de overheid er op de hoogte van was.

In Djibouti wordt de oppositie onderdrukt. Volgens het “2018 Human Rights Report — Djibouti” of the US Department of State:

[...]

Aangezien verzoeker geen uitleg kreeg, kan hij moeilijk de precieze reden van zijn arrestatie in 2018 geven.

Op basis van de beschikbare informatie is het echter niet aannemelijk dat hij opnieuw in 2018 werd gearresteerd op basis zijn betrokkenheid bij RADDE, waarschijnlijk met het oog op intimidatie.

Als vicevoorzitter van de federatie was hij immers een interessant profiel omdat hij in een positie verkeerde waarin hij jongeren kon beïnvloeden.

Verzoeker heeft dus coherente verklaringen afgelegd over zijn arrestaties en het CGSV liet na om de context in aanmerking te nemen.

Over de effectieve engagement van verzoeker bij de RADDE komen wij hierover terug gelet dit punt een ander deel van de beslissing vormt.

2. Gebeurtenissen na zijn detentie in 2018

Verwerende partij verwijt verzoeker dat hij bij het CGVS niet heeft vermeld dat hij na zijn detentie nog lastig werd gevallen door burgers alsook dat hij naar een penitentiaire afdeling geweest is en nog meermaals contact had met diverse overheidsdiensten.

Zoals hierboven uiteengezet, dat verzoeker onvoldoende tijd en moeilijkheden had om zijn relaas in zijn gehele en met voldoende nauwkeurigheid te vertellen blijkt duidelijk uit het feit dat hij enkel één deel van zijn relaas heeft verteld bij DVZ.

Dit werd expliciet vermeldt door zijn advocaat aan het begin van zijn persoonlijke onderhoud:

[...]

Ook toen het CGVS hem vroeg of er nog dingen gebeurde na zijn detentie, vergeet verzoeker te spreken over de problemen met de burgers.

Die vraag komt echter aan het eind van het persoonlijk onderhoud en verzoeker is redelijk moe zoals opgemerkt door zijn raadvrouw:

[...]

Dat er rekening dient te worden gehouden met de omstandigheden rond het persoonlijk onderhoud en de vermoedheid van verzoeker.

Dat die vergissing onvoldoende is om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande zijn veroordeling aan te tasten, temeer dat die gebeurtenissen geen vervolging door de overheid waren.

Ook wat het feit betreft dat verzoeker naar een penitentiaire afdeling geweest is, doet het CGVS een verkeerde lezing van zijn verklaringen. Verzoeker heeft immers niet verklaard dat hij niet meer naar buiten ging. Integendeel heeft hij uitdrukkelijk vermeldt dat hij nog werkte maar dat hij het heeft verminderd.

Het bezoek bij de gevangenis was in het kader van zijn werk als vicevoorzitter van de Djiboutiaanse schaakfederatie, op aanvraag van het ministerie van jeugd en sport, waardoor hij dit bezoek niet kon weigeren. Hij wou immers geen extra problemen met de overheidsdiensten krijgen.

In dezelfde zin, kreeg hij verschillende toelatingen van het ministerie van jeugd en sport waardoor hij het land kon verlaten. Op het luchthaven, indien men een toelating heeft, is er dan geen echt paspoort controle. Het is belangrijk te benadrukken dat het niet met het ministerie van jeugd en sport dat hij problemen had maar met het binnenlandse zaken ministerie waardoor hij die toelatingen kon krijgen (alsook zijn dochter R. in 2022). Bovendien, gelet op de zeer willekeurige aard van de detenties, die vooral pogingen van intimidatie lijken te zijn, is het ook zeer waarschijnlijk dat niet alle overheidsdiensten op de hoogte waren van de detenties waardoor verzoeker ook een paspoort kon bekomen.

Het feit dat verzoeker nog meermaals kon reizen is dus onvoldoende om te besluiten dat hij niet het onderwerp is geweest van pogingen tot intimidatie door één deel van de overheidsdiensten.

Dat de grieven van het CGVS ongegrond zijn, of ten minste te streng.

3. Situatie van zijn familie

Waar het CGVS het opmerkelijk vindt dat zijn moeder niets zegt over huiszoekingen en dat verzoeker voor DVZ geen verklaringen heeft afgelegd omtrent de gevolgen van zijn problemen voor zijn familie om dan te besluiten dat zijn familie geen problemen heeft ondervinden, wenst verzoeker de volgende op te merken:

Eenzijds is de vraag bij DVZ "geef kort een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht?". Met dergelijk vraag kan het hem niet worden verweten dat verzoeker niet sprak over de problemen die zijn gebeuren na zijn vlucht.

Anderzijds, omtrent zijn discussies met zijn moeder, heeft verzoeker niet gezegd dat zij hem niets zegt over de huiszoekingen maar heeft verwezen naar de algemene onderwerpen van hun discussies:

[...]

Gelet op het oud leeftijd van zijn moeder heeft hij vooral met zijn vrouw gesproken over de huiszoekingen.

Dat het dus ten onrechte is dat het CGVS beslist dat uit het geheel van zijn verklaringen blijkt niet dat zijn familie sinds zijn vertrek enige problemen heeft ondervinden.

Dat zoals verklaard door verzoeker heeft zijn familie integendeel problemen ondervonden wat een risico van vervolging in geval van terugkeer bevestigt.

4. Politieke betrokkenheid

Het CGVS twijfelt over de politieke betrokkenheid van verzoeker gezien verschillende tegenstrijdigheden en zijn beperkte kennis van RADDE.

Verzoeker bevestigt dat hij in 2015 lid is geweest van RADDE en dat het een verkeerde transcriptie is van zijn verklaringen gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Hij was al betrokken sinds 2013, waaronder met activiteiten voor de USN, maar is enkel lid geworden van RADDE in 2015.

Verzoeker heeft vergeten die element aan te melden. Opnieuw moet worden verwezen naar het feit dat verzoeker moeilijk heeft om alles te herinneren en zijn relaas op een coherent en grondig manier te vertellen gelet op het aantal gebeurtenissen en het zeer actief leven dat hij in Djibouti had.

Waar het CGVS naar het beperkt engagement van verzoeker verwijst, meent verzoekende partij dat dit geen adequate argument per se is om zijn lidmaatschap in twijfel te trekken. Het CGVS liet na om in aanmerking te nemen dat politieke betrokkenheid iets variabel is, afhankelijk van tijd en middelen. Het CGVS kan niet verwachten van iedereen om een actieve en grondige betrokkenheid in de partijactiviteiten te hebben.

Omdat verzoeker al een werk had en was ook vicevoorzitter van de Djiboutiaanse Schaakfederatie, had hij weinig tijd om politieke activiteiten te voeren waardoor hij het partij vooral financieel steunde.

Bovendien, gelet op zijn functie van vicevoorzitter van de Djiboutiaanse Schaakfederatie, wenste hij problemen te vermijden met de overheden waardoor hij zijn betrokkenheid besloot te beperken. Die wens om problemen te vermijden is nog strenger geworden naar zijn eerste detentie in december 2015.

Wegens die beperkte betrokkenheid, heeft verzoeker ook beperkte kennis van RADDE en het interne wel en wee van de partij. Bovendien sommige van de feiten hebben plaatsgevonden in mei 2015 terwijl verzoeker in juni 2015 lid is geworden. Wat de volledige naam van RADDE betreft, wist hij het wel maar was moe en had een moment van onmogelijkheid om op de naam terug te komen, wat zeker kan gebeuren.

Het neemt niet weg dat hij de oppositie wenste te steunen gelet op zijn wens om één eind te zien aan de dictatuur in Djibouti, en in dit opzicht de oppositie financieel heeft ondersteunen.

Verzoeker heeft bovendien een reeks van attesten neergelegd die alle zijn politieke betrokkenheid bevestigen en heeft ook deelgenomen aan activiteiten in België.

Dat hij geen verklaringen aflegt waaruit blijkt dat hij een vrees voor vervolging vanwege de Djiboutiaanse autoriteiten heeft omwille van zijn deelname aan manifestaties of andere activiteiten in België, valt niet op. Verzoeker is op dat moment van het onderhoud duidelijk moe, zoals opgemerkt door zijn raadvrouw:

[...]

Toen het CGVS hem vraagt over zijn vrees in geval van terugkeer, zijn de antwoorden van verzoeker al dan niet zeer duidelijk en specifiek:

[...]

Uit de bovenstaande blijkt duidelijk dat hij in zeer algemene termen spreekt, namelijk over de afwezigheid van vrijheid in Djibouti. Over de specifieke gevolgen van zijn activiteiten in België spreekt hij niet omdat zijn activiteiten in België de continuïteit van zijn betrokkenheid in Djibouti zijn en dat de gevolgen dezelfde zijn.

Dezelfde opmerkingen zijn van toepassing omtrent het feit dat hij niet uitdrukkelijk heeft vermeld dat zijn familie enige problemen heeft ondervonden na zijn vertrek, temeer dat hij erover reeds had gesproken.

Dat het feit dat hij geen specifieke vrees vermeldde is dus bijgevolg onvoldoende om zijn activiteiten in België als ongeloofwaardig te beoordelen.

Dat voor de hierboven vermelde redenen was zijn politieke engagement in Djibouti beperkt. Dat het neemt niet weg dat verzoeker RADDE financieel heeft ondersteund en dat hij problemen in dit verband heeft ondervonden met de overheidsdiensten voor politieke redenen.

Dat gelet op zijn eerdere activiteiten in Djibouti is zijn politieke engagement in België niet opportunistisch. Dat hij reeds in de negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond en dat er bijgevolg ook redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Djiboutiaanse autoriteiten zijn handelingen in België volgen.

Dat verzoeker bijgevolg met redenen vervolgingen vreest in geval van terugkeer gelet op de politieke context in Djibouti."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze "artikel 34 van de EU Verordening nr. 604/2013 van 26 juni 2013", over informatie-uitwisseling tussen lidstaten, geschonden zou zijn.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Djibouti omdat hij daar reeds meerdere keren werd vastgehouden en door een rechtbank veroordeeld werd. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers relaas.

4.1. Zo maakt verzoeker zijn lidmaatschap bij de oppositiepartij RADDE niet aannemelijk:

- Hij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij in 2013 lid werd van RADDE (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 23), terwijl hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij sinds 2015 lid is van RADDE (vragenlijst CGVS, vraag 3.3). De stelling in het verzoekschrift dat het een verkeerde transcriptie is van zijn verklaringen gedurende zijn persoonlijk onderhoud is en louter blote bewering.
- Zijn kennis van de partij RADDE is onaannemelijk beperkt voor iemand die volgens het verzoekschrift al betrokken was sinds 2013, waaronder met activiteiten voor de USN, en in 2015 lid is geworden van RADDE. Zo kon hij tijdens het persoonlijk onderhoud de volledige naam van de partij niet noemen en bleek hij tevens opvallend onwetend over andere oppositiepartijen in Djibouti en de twee kampen binnen USN. Dat verzoeker het moeilijk heeft om alles te herinneren en zijn relaas op een coherente en grondige manier te vertellen getuigt op het aantal gebeurtenissen en het *“zeer actief leven”* dat hij in Djibouti had en dat hij moe was en niet op de volledige naam kon komen, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan het gebrek aan basiskennis over de politieke partij waarvan hij lid was niet verklaren. Het betreft ook geenszins de *“interne wel en wee van de partij”*, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld, doch wel openbare informatie die verzoeker op verschillende manieren had kunnen vernemen.
- Hoe dan ook blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn politiek profiel, indien alsnog geloofwaardig, in ieder geval uiterst beperkt is. Hij gaf toe dat hij binnen de partij geen rol opnam (notities, p. 24), dat hij na de ontvangst van zijn lidkaart niet meer naar vergaderingen of de zetel van RADDE is gegaan (notities, p. 25), dat hij niet deelnam aan enige activiteiten en dat hij enkel in december 2015 nog geholpen heeft met het dragen van stoelen (notities, p. 29). Verder verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij in België niets gedaan heeft dat met RADDE te maken heeft (notities, p. 28). De uitleg in het verzoekschrift, met name dat verzoeker weinig tijd had om politieke activiteiten te voeren waardoor hij de partij vooral financieel steunde, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker hoogstens een erg beperkt politiek profiel had en daardoor kan worden aangenomen dat hij niet dermate in het vizier van de Djiboutiaanse autoriteiten zou zijn gekomen dat hij hen dient te vrezen.

4.2. Verzoekers verklaringen omtrent zijn beweerd detentie in december 2015 zijn inconsistent. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken linkte verzoeker deze detentie uitdrukkelijk aan zijn lidmaatschap van de oppositiepartij RADDE (vragenlijst CGVS, vraag 3.1) terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat de autoriteiten op 21 december 2015 een aanval hebben uitgevoerd op een bijeenkomst die door zijn clan Yonis Musse georganiseerd werd (notities, p. 10-11, 20, 34-35).

In het verzoekschrift wordt aangehaald dat deze detentie het gevolg was van het bijeenkomst van de clan Yonis Musse, maar dat deze aanval tegen de clan in december 2015 politieke redenen had.

Deze uitleg kan echter niet verklaren waarom verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel verwees naar de politieke motieven voor de aanval maar dan tijdens het persoonlijk onderhoud enkel sprak over een aanval omdat de bijeenkomst georganiseerd werd door zijn clan. Bovendien kan niet worden ingezien waarom tijdens zijn detentie hem niets gezegd of gevraagd werd aangaande zijn betrokkenheid bij een politieke partij en ook na zijn vrijlating er niet gesproken werd over (zijn betrokkenheid bij) RADDE, maar werd hem enkel meegedeeld dat hij niet meer mocht deelnemen aan bijeenkomsten die door zijn clan georganiseerd werden (notities, p. 36), indien deze aanval in werkelijkheid een politiek motief had, zoals het verzoekschrift stelt.

4.3. Er kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering op 12 december 2018 veroordeeld te zijn tot zeventien dagen gevangenschap (vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8):

- Bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet verzoeker optekenen dat hij op 12 december 2018 gearresteerd werd omdat hij lid was van de partij RADDE en dat hij veroordeeld werd omdat hij lid was van een “*verboden partij*” die tegen de dictatuur was (vragenlijst CGVS, vraag 3.2), zijnde RADDE. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker geheel andersluidend dat hij niet weet om welke reden hij veroordeeld werd, maar dat hij “*denkt*” dat het met RADDE te maken heeft (notities, p. 38). Het is in die zin ook geenszins aannemelijk dat de rechter bij de veroordeling niets gezegd zou hebben over verzoekers arrestatie in december 2015, indien beiden werkelijk gelinkt zijn aan verzoekers politieke betrokkenheid. Waar in het verzoekschrift zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken worden geweten aan “*een gebrek aan nauwkeurigheid van zijn kant in één context waar hij zich moest haasten om zijn verklaringen af te leggen*”, dient te worden benadrukt dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, ontslaat verzoeker, mede gelet op zijn profiel als vicevoorzitter van de schaakbond in Djibouti, geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.
- Er kan niet worden ingezien waarom verzoeker, die na december 2015 niets meer deed voor RADDE behalve lidgeld betalen, opeens drie jaar later, in december 2018, nog veroordeeld zou worden omwille van zijn betrokkenheid bij RADDE (notities, p. 20). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij in 2018 nog lid was van RADDE, dat de overheid er op de hoogte van was, dat hij als vicevoorzitter van de schaakfederatie een interessant profiel had en dat de oppositie in Djibouti wordt onderdrukt, kan dit niet verklaren waarom verzoeker - die een nagenoeg onzichtbaar politiek profiel had - na drie jaar plots opnieuw in de negatieve aandacht kwam van de autoriteiten, temeer daar hij de jaren voordien van de overheid nog een paspoort én toelating om het land te verlaten kreeg.
- Verzoeker beweerde dat de president van RADDE op de hoogte is van zijn detenties en dat hij nog na zijn vertrek uit Djibouti met hem hierover gesproken heeft (notities, p. 41), maar het door verzoeker neergelegde attest, opgesteld door de president van RADDE, vermeldt niks over de veroordeling en detentie in december 2018, hoewel dit nochtans het meest recente en belangwekkende vervolgingsfeit zou zijn.
- Uit de informatie in het administratief dossier blijkt hoe dan ook dat verzoeker op 18 december 2018 in het kader van zijn bezigheden voor de Djiboutiaanse schaakfederatie aanwezig was in de International School of Africa, wat geheel afbreuk doet aan verzoekers verklaringen over zijn veroordeling tot zeventien dagen gevangenschap op 12 december 2018.

4.4. Verder had verzoeker na zijn eerste (beweerde) detentie in december 2015 meermaals contact met diverse overheidsdiensten, wat bezwaarlijk verzoenbaar is met een vrees jegens die autoriteiten. Zo verkreeg hij in juli 2017 een paspoort; kreeg hij van het ministerie van jeugd en sport meermaals de toelating om het land te verlaten (waaronder een schaaktornooi in Frankrijk in augustus 2019); heeft hij Djibouti sinds 2017 meermaals verlaten, ook om redenen die buiten zijn functie binnen de schaakfederatie vallen (zoals reizen naar Saoedi-Arabië met zijn grootvader (notities, p. 6, 41) en zijn reis naar Ethiopië gedurende drie maanden in 2019 (notities, p. 41)). Dit alles zonder enige moeilijkheden te kennen, noch bij het verkrijgen van deze documenten/toelatingen, noch bij het verlaten van het land, noch bij het terugkeren naar Djibouti. Verder blijkt nog uit foto's op 28 juli 2019 op de Facebookpagina van de Djiboutiaanse schaakfederatie dat verzoeker in het kader van het project “*Chess in Prison*” naar een penitentiaire afdeling geweest is, wat eveneens moeilijk te verzoenen valt met verzoekers beweerde vrees voor de autoriteiten.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij verschillende toelatingen kreeg van het ministerie van jeugd en sport waardoor hij het land kon verlaten en dat men door deze toelatingen geen paspoortcontrole heeft op de luchthaven. Hij stelt dat hij geen problemen heeft met het ministerie van jeugd en sport maar met het ministerie binnenlandse zaken en hij acht het zeer waarschijnlijk dat niet alle overheidsdiensten op de hoogte waren van de detenties waardoor verzoeker ook een paspoort kon bekomen. Het bezoek bij de gevangenis was volgens het verzoekschrift in het kader van zijn werk als vicevoorzitter van de Djiboutiaanse schaakfederatie, op aanvraag van het ministerie van jeugd en sport, waardoor hij dit bezoek niet kon weigeren gezien hij geen extra problemen met de overheidsdiensten zou krijgen.

Dient te worden opgemerkt dat het bezwaarlijk ernstig is enerzijds vol te houden dat verzoeker bij terugkeer vervolgd zou worden door de Djiboutiaanse autoriteiten wanneer anderzijds uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de jaren voor zijn vertrek probleemloos meerdere (vrijwillige) contacten had met de overheid en het land zomaar kon in- en uitreizen.

5. Aangaande de beweerde problemen van zijn familie nadat hij het land verliet, legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af. Zo waren zijn verklaringen incoherent over wanneer ze naar Ethiopië gingen omwille van de bedreigingen (notities, p. 5, 14).

6. Verzoeker verklaarde nog dat hij in België deelgenomen heeft aan meerdere manifestaties (notities, p. 18, 30-33).

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

Het is niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Djibouti problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België heeft deelgenomen aan bepaalde demonstraties en evenmin is het plausibel dat de Djiboutiaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Djiboutiaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Djiboutiaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Djiboutiaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

7. Wat betreft verzoekers stelling dat hij niet kan terugkeren naar Djibouti omdat zijn visum reeds vervallen is en zijn vrees voor genitale verminking bij zijn dochter R., motiveert verweerder in de bestreden beslissing als volgt:

"U verklaart eveneens dat u niet naar Djibouti kan terugkeren omdat uw visum reeds vervallen is en u niet teruggekeerd bent voor het vervallen van dit visum (notities CGVS, p. 21). U verwijst hierbij naar twee personen die in 2012 gearresteerd werden. Uit beschikbare informatie blijkt echter niet dat elke persoon die na een langdurig verblijf in het buitenland bij terugkeer in Djibouti problemen ondervindt (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen voor het CGVS dat u hier iets over vernomen heeft. U maakt het aldus niet aannemelijk dat u enkel omwille van een langdurig verblijf in het buitenland geviséerd zou worden.

Aangaande uw dochter R. uit u een vrees voor genitale verminking (verder FGM) vanwege uw moeder (notities CGVS, p. 11-13). U gaat niet akkoord met FGM aangezien het niet volgens de religie is. Uw dochter R. is geboren op 12 september 2001 en is op het moment van het onderhoud 21 jaar oud. Uw twee dochters die in Djibouti achtergebleven zijn, zijn geboren in respectievelijk het jaar 2004 en het jaar 2010 (Verklaring DVZ, vraag 16). U verklaart voor het CGVS dat deze dochters evenmin besneden werden en dat zowel u als uw echtgenote uw moeder steeds konden tegenhouden. Het CGVS is dan ook van mening dat u in staat bent om u te verzetten tegen uw moeder en haar wens om uw dochters te verminken. Men dient in ieder geval vast te stellen dat er al meerdere jaren verschillende belangrijke inspanningen worden geleverd in Djibouti in de strijd tegen FGM (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit diverse studies blijkt de graad van besnijdenis van 93% in 2006 naar 71,05% in 2015 teruggevallen te zijn. Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat zowel de Djiboutiaanse overheid als diverse, zowel internationale als nationale, organisaties sensibiliseringscampagnes op te zetten. De Djiboutiaanse Staat heeft eveneens diverse internationale verdragen m.b.t. de bescherming van de rechten van individuen geratificeerd. Op wetgevend vlak werd FGM verboden sinds 1995, door artikel 333 van het Wetboek van Strafrecht dat bepaald dat er "op geweld opgelegd door de genitale verminkingen een gevangenisstraf staat van 5 jaar en een boete van een miljoen Djiboutiaanse franken." In 2021 vervolgden de autoriteiten een moeder en een besnijdster en werden beiden tot een preventieve gevangenisstraf veroordeeld. De religieuze leiders in Djibouti namen eveneens een positie tegen FGM in. De omvang van FGM neemt af, zodanig dat het mogelijk is om zich hieraan te onttrekken, hoewel FGM nog steeds bestaat.

Het door u neergelegde medisch attest waaruit blijkt dat uw dochter nog geen FGM ondergaan heeft, kan dit niet wijzigen. Dit attest versterkt daarentegen de mening van het CGVS dat u en uw echtgenote in staat zijn uw dochter te beschermen tegen genitale verminking.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat uw dochter een genitale verminking dient te ondergaan bij een terugkeer naar jullie land van herkomst, noch dat u geen hulp kan inroepen vanwege de Djiboutiaanse autoriteiten."

Het verzoekschrift gaat niet in op deze motivering, die steun vindt in het administratief dossier en die de Raad overneemt.

8. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden zijn verklaringen over zijn politiek engagement, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over zijn detenties, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen over tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en het poneren van een vrees voor vervolging omwille van voorgehouden politieke activiteiten in België.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS